

4.

TENTAMEN MEDICUM

INAUGURALE,

DE

P O D A G R A.

4

4 —

TENTAMEN MEDICUM

INAUGURALE,

DE

PODAGRA;

QUOD,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

D. GEORGII BAIRD, S. S. T. P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ Praefecti;

NEC NON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,

Et nobilissimae FACULTATIS MEDICÆ decreto,

PRO GRADU DOCTORIS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini subjicit

DOMINICUS LYNCH,

BARBADENSIS.

Ad diem 12. Septembris, hora loquoque solitis.

EDINBURGI:

CUM PRIVILEGIO,

APUD ALEX. SMELLIE.

1796.

TENTAMEN MEDICUM

IN AUCURALE

DE

P O D A C R A

QUOD

ANNUENTE EUNDO WIRING

IN AUCURALE

D. GEORGE BAIRD, R.T.N.

ACADEMIE EDINBURGH

DE

ANNUENTE EUNDO WIRING

IN AUCURALE

P O D A C R A

ANNUENTE EUNDO WIRING

P O D A C R A

ANNUENTE EUNDO WIRING

IN AUCURALE

P O D A C R A

ANNUENTE EUNDO WIRING

IN AUCURALE

P O D A C R A

ANNUENTE EUNDO WIRING

Memoriae Avunculi fui,

DOMINICI LYNCH,

ARMIGERI,

Ob multa beneficia in eum collata,

Ut pignus grati animi;

Necnon,

Amicis dilectissimis,

HENRICO LYNCH

Et

FRANCISCO SOUTHERTON,

Ob amicitiam semper fidelem

Expertam;

Hoc Tentamen Inaugurale

Sacrum esse vult

DOMINICUS LYNCH.

INSTITUTIONE AVVENTU

DOMINICI LYNCH

ARMIGER

Op multa beneficia in eum collata

Ut pignus grati amant

Necnon

Amicis dilectissimis

HENRICO LYNCH

II

FRANCISCO SOUTHERTON

Op ad hunc tempus fidem

Exponam

Hoc Testamentum Inaugurabo

Sacrum esse volo

DOMINICUS LYNCH

TENTAMEN MEDICUM

INAUGURALE,

DE

PODAGRA.

PODAGRA, de qua pauca dicere in
animo est a Culleno celeberrimo hisce
verbis describitur :

“ Podagra, morbus haereditarius, oriens
“ sine causâ externâ evidente, sed praeunte
“ plerumque ventriculi affectione insolitâ ;
“ pyrexia ; dolor ad articulum, et plerumque
“ pedis pollici, certe pedum et manuum

A

“ juncturis

“ juncturis potissimum infestus ; per inter-
“ valla revertens, et saepe cum ventriculi,
“ vel aliarum internarum partium affectio-
“ nibus alternans.”

Morbi historiam variasque ejus species tradam. Quatuor species Podagrae enumeravit noster Cullenus ; nempe Podagram regularem, atonicam, retrogradam et aberrantem. Primo de Podagrâ regulari dicendum est, hoc modo a Cullenno definitâ :

“ Podagra (regularis) cum inflammatione
“ artuum satis vehementi, per aliquot dies
“ persistente, et paulatim cum tumore, pruritu,
“ et desquamatione partis recedente.”

HISTORIA

HISTORIA MORBI.

Morbum quam brevissime depingere conabor, Cullenii, Sydenhamique, vestigia sequens.

Podagrae, paroxysmum, symptomata quam plurima antecedunt, ut pedum sudoris usitati deficcatio. Pedum, crurumque prius insolitum frigus; in extremitatibus inferioribus torporis sensus; crurumque spasmi vehementes. Podagra vero, nullo indiciorum supra dictorum praecedente, aliquando superveniet. Symptomatis ingruentibus totum corpus maxime turbatur, languidum, torpidumque redditur. Ventriculus laborat, cibi appetitus deficit, concoctionisque pravae

vae indicia cuncta adfunt. Die vero paroxysmum antecedente, cibi appetitus praeter solitum augeri solet; sed praeternaturalis est.

Plerumque horâ fere secundâ matutinâ, dolore circa pedis policem fixo excitatur aeger; hunc rigor, horror et febriculâ comitantur; auctis autem dolore et febriculâ, rigor et horror pari passu recedunt. Tali modo, viginti quatuor per horas aegrotus cruciatur miserrimus. Dolor Podagrae mor sui canis rodentis, vel lacerationi artuum ligamentorum, a Sydenhamo multâ experientiâ edocto comparatur.

His addi oportet quod partes affectae, adeo tenerae, adeoque sensiles fiunt, ut ad stragulorum pondus sustinendum vix sufficiant.

DE PODAGRA.

ciant. Somnus miserorum solamen aegri
 lecto procul abest, qui ut minuatur crucia-
 tus, corporis situm saepissime mutat, unius-
 cujusque positionis periculum facit, sed
 frustra, nam usque ad mediam noctem se-
 quentem, obnixè permanet dolor. Tunc
 remissio quaedam doloris, leni sudore comi-
 tante, quiete optatâ aegrotum parumper frui,
 patitur. Ægro, a suavi somno expergifacto,
 partes prius dolentes quodammodo inflam-
 matae, venaeque earum impletae conspi-
 ciuntur; hi autem affectus, venarum nem-
 pe inflammatio, et intumescencia, post pau-
 cos dies paulatim recedunt, pruritus vix to-
 lerabilem in parte affectâ et praecipue inter
 digitos ubi desquamatio fit, relinquentes.
 Doloris vi exquisitâ cessante, per duos vel
 tres dies, dolet adhuc aliquantulum aeger;
 et nunc vespere intenditur dolor, remittitur
rolab
mane.

mane. Parvo tempore hoc modo peracto, morbus omnino evanescit, nec nisi longo post tempore rediturus. Paroxysmo finito, aegrotus, sanâ valetudine auctisque et animi et corporis viribus plerumque perfruitur.

Morbus quando primo aggreditur, quietis intervalla satis diuturna dat; aegro tamen ei diu exposito, frequentiores, diuturnioresque fiunt paroxysmi, adeo ut vix nisi per spatium aestatis bimestre unquam integra valetudine fruatur.

Progressus morbi a membro affecto notatur, nam unum tantum pedum plerumque primo aggreditur, deinde alterum, aliquando pedes ambos eodem tempore cruciat, sed hoc rarum est; morbo autem inveterascente,
dolor

DE PODAGRA.

dolor artus minores linquens, majores ut cubitum ac genu occupat.

Corpore, hunc cruciatum diu perpeſſo, animus etiam afficitur, aſperque et iracundus redditur.

Artus, primos poſt paroxyſmos ſatis, licet, validi, flexileſque evadant, morbi iteratos tamen poſt impetus, motu omnino privantur. In plurimis Podagricorum exemplis, haec motus privatio materiae cretaeae, primo ut videtur fluidae, poſtea ſiccaae duraeque factae, in artubus deſiſitione pendet.

Qui Podagrâ diu laborarunt plerumque affectionibus nephriticis obnoxii ſunt, ſed vix aut ne vix quidem duobus his morbis, eodem tempore plectuntur.

Podagrae

Podagrae regularis historiâ accuratissime quam potui, expositâ, ad caeteras ejusdem species memorandas progredior. De Podagrâ atonicâ igitur nunc dicendum est: A Cullenno sic definitur:

“ Podagra (atonica) cum ventriculi vel
 “ alius partis internae atoniâ, et vel sine
 “ expectatâ aut solitâ artuum inflammatio-
 “ ne, vel cum doloribus artuum lenibus tan-
 “ tum et fugacibus, et cum dyspepsia vel
 “ aliis atoniae symptomatis subito saepe al-
 “ ternantibus.”

Symptomata Podagram atonicam consti-
 tuentia, praecipue in ventriculo sita sunt, ut
 nausea, vomitus, ructus, sicut ex materia in
 ventriculo putrescente nati, dolores in re-
 gione ventriculi, cibi appetitus penitus amif-
 fus,

fus, spasmi qui varias partes corporis sed praecipue ventriculum affligunt. Hi spasmi e ventriculo flatuum emissionem leniuntur. Sed corporis etiam aliis pluribus partibus aeger laborat. Alvus aliquando adstricta, interdum vero, doloribus colicis comitantibus, nimis soluta est. Hypochondriasis symptomata, ut moestitia, animique dejectio haud raro sese ostendunt. His de Podagra atonica, memoratis, ad retrogradam progredimur cujus definitio hisce verbis continetur :

“ Podagra (retrograda) cum inflammatione artuum subito recedente, et ventriculi, vel alius partis internae atonia mox infecuta.”

In Podagrâ retrogradâ, artuum apparet

B

inflammatio;

inflammatio; haec autem neque tam molesta, neque tam diuturna quam antea fuerat. Artuum dolores paulatim minuuntur, ac denique omnino abeunt. Cessante inflammatione artuum, partes internae corripuntur: Plerumque ventriculus aegre afficitur, inde nausea, anxietas, vomitus, ventriculique dolores vehementes. Cor aliquando laborat, tunc palpitatio et fyncope aegrum fatigant. Nec semper incolumes manent pulmones, sed asthma saepe laborant. Capite Podagrâ correpto, affectus sequuntur miserrimi, nempe, paralyfis, et haud raro appoplexia.

De Podagrâ aberrante quidquam pro certo tradere vix ausim. Ipse namque Cullenus sese nullam certam morbi hujus rationem reddere posse fatetur; sequitur autem definitio:

“ Podagra

“ Podagra (aberrans) cum partis internae
“ inflammatione, vel non praegressa, vel
“ praegressa, et subito recedente inflamma-
“ tione artuum.”

Ex definitione patet medicum hunc celeberrimum an hic morbus praeviâ sine inflammatione unquam extiterit, necne, pro certo affirmare non potuisse. Hic vero morbus simul ac sese ostendit, ex parte internâ laborante, secundum eundem auctorem, a Podagrâ retrogradâ bene distingui potest; ait enim sese Podagrae aberrantis exemplum ullum, a scriptoribus notatum, nisi inflammationem pneumonicam nunquam conspexisse. Duo sunt Podagrae exempla, de quibus, retrogradae an aberrantis sint habenda, dubitat. Prius in vesicâ urinariâ situm est, catarrhum vesicae inducens.

cens. In altero exemplo, comitantibus tumoribus haemorrhoidalibus, rectum afficitur. Plura de Podagrâ aberrante non dicemus, nam verbis Culleni, de hoc morbo, nihil a me addi potest. Aliqua igitur in lucem proferre conabimur, quibus perpenfis, Podagra a morbis omnibus aliis distingui possit.

DIAGNOSIS.

Podagra rheumatismum magnopere refert. Re tamen rite examini subiectâ, uti mihi quidem videtur, a rheumatismo facile distingui potest. Medicus, aegroto cujus de statu incertus sit, in auxilium vocatus, de aetate, corporis constitutione et habitu, vitaeque ratione quaerere debet. Ante expletum aetatis annum trigessimum quintum, homines Podagrâ raro afficiuntur.

afficiuntur. Rheumatismus autem impuberes aequae ac adultos aggreditur. Ex partibus quoque male sese habentibus, certissime dijudicare possumus. Artus minores, sicut pedis pollicem digitosque, vix vero artus plures simul, invadit Podagra. Rheumatismus vero artus majores, genu, et cubitum musculosque etiam afficere, pluribusque in locis eodem tempore adesse solet. Rheumatismus ex causâ fatis manifestâ veluti frigore aut humiditate, Podagra sine ullâ causâ evidente oritur. Aegri quoque sexus in diagnosi notandus, atque, an ullus propinquorum suorum tali morbo unquam laboraverat, quaerendum.

CAUSÆ

CAUSÆ REMOTÆ.

Causae Podagrae remotae in praedisponentes et excitantes dividuntur. Homines ad Podagram praedispositi, robusto, plethorico corporis habitu, capite amplo praediti sunt; cutemque rete mucoso densiori, crassam superficiem efficiente, indutam habent. Sexum virilem quoque, altero illo innocuo, modestoque salvo relicto, hic morbus vulgo afficit. Foeminae autem huic vitio nonnunquam quoque objiciuntur. Eae, robusti, masculini habitus, temperieque firmae sunt. Eunuchi, nimis sine hoc malo, infausti, nisi gulae mensaeque deliciis nimium dediti, Podagrâ intacti vitam transeunt. Ante ex-

ficut

sicut supra memoratum, raro sese ostendit Podagra. Si vero vitium a parentibus ad liberos transmissum fit; siue causae excitantes, postea dicendae, frequentiores violentioresque fuerint, citius plerumque apparebit. Cholericum-sanguineum temperamentum, huic malo maxime obnoxium est; pure sanguineum vero fere ab eo incolume est. Vitium vero a parentibus ad liberos translatum, causa Podagrae praedisponens longe usitatissima, est habenda. De hoc, uno ore consentiunt omnes auctores. Hoffmannus ait, “De speciebus arthriticis, res quoque
“indubitatae veritatis est, eas a parentibus
“in liberos transmigrare*.”

Utque mala alia quam plurima aeque ac
beneficia

* Hoff. de Affectionibus Haereditariis, illarumque origine, vol. 5. p. 556.

beneficia haereditaria esse ostendantur, idem Hoffmannus verbis sequentibus utitur :

“ Praeterea etiam observatione constat fre-
“ quenti, natos parentibus etiam evadere
“ similimos, ita ut formam, figuram, pul-
“ chritudinem, structuram partium solida-
“ rum et lineamenta exacte repraesentent et
“ exprimant. Unde pulchri parentes, niti-
“ dos etiam et elegantes infantes ; defor-
“ mes etiam deformes solent progignere *.”

CAUSÆ EXCITANTES.

De causis Podagram excitantibus maxi-
me incertum esse videtur. Hoc enim ma-
lum a statu ipsius corporis, homines ei pro-
cliviores reddente, multum pendet. Hanc
difficultatem

* Hoff. vol. 5. p. 552.

difficultatem tradit Cullenus verbis sequen-
tibus :

“ The predisponent cause, so far as ex-
“ pressed by external appearances, or by
“ the general temperament, we have al-
“ ready marked ; and physicians have been
“ very confident in assigning the occasional
“ causes ; but in a disease depending so
“ much upon a predisposition, the assign-
“ ing occasional causes must be uncertain ;
“ as, in the predisposed, the occasional cau-
“ ses may not always appear, and in per-
“ sons not predisposed they may appear
“ without effect. This uncertainty must
“ particularly affect the case of the Gout *.”

De causis tamen quæ Podagræ paroxys-

C

mos

* Cullen's First Lines, vol. 2. p. 63.

mos excitare videntur, quam accuratissime potero, breviter loquar. Hoc in conficiendo auctorem supra citatum, tanquam duces certissimum sequar. Causae igitur Podagram excitantes duas in classes a Cullenio distinguuntur. Prima causas corporis statum plethoricum inducentes, secunda eas quae debilitatem inferunt, complectuntur.

Prioris generis sunt, vitae ratio ignava, otiosa, cibi animalis copia larga, liquorumque fermentatorum spirituosorum sicut vini, usus liberior. Ex iis quae plurimis a scriptoribus celeberrimis traduntur, quique hanc rem examini accuratè subiecisse videntur, causas supra memoratas hoc malum saepissime inferre, pro certo est habendum. Intemperantiam autem, praecipue ebrietatem saepe iteratam, tales paroxysmos excitare argumento

argumento sequenti certissime evincitur. Jam a nobis dictum est mulieres raro Podagrâ laborare. Unde hoc nisi a temperatâ, et abstemiâ earum vitae ratione, evenire potest? Mulieres autem ipsae, nimis circa mensae delicias indulgentes, nonnunquam contra naturam suam hoc malum sibi creant. Inter causas posterioris generis habenda est venus nimis frequenter culta. Maxime vero periculosa censenda est venus intemperata, corpore nondum adulto, nec vigente et maturo. Nihil corpus humanum magis frangit, quam nimia, debilitansque voluptas, cui Deae hujusce cultores dediti sunt. De damno a frequentioribus fluidi feminalis exinanitionibus illato, sententiam suam his verbis tradit Hoffmannus:

“ Plures non imperiti medici in hâc fue-

“ runt

“runt sententiâ, in uno coitu tantum vi-
“rium consumi, quantum unâ librâ san-
“guinis per venae sectionem subtrahi-
“tur *.”

Deinceps memorandus est mensae luxus :
Cibi enim quantitas aequae ac qualitas, pra-
vam concoctionem creans, Podagrae pa-
roxysmos haud raro infert. Ejusdem ge-
neris sunt, studium literarum justo longius
provectum ejusque comes vigilia nocturna,
exinanitiones nimiae, laboris soliti cessatio,
a lautissimo ad tenuissimum victum muta-
tio, acidorum acescentisque materiae usus
frequentior. Causae jam memoratae, prop-
ter debilitatem quam inferunt, haud raro
Podagram excitant. Alia est causa huic
malo

* Hoff. Dissertatio Medica de Morbis a nimia et in-
tempeſtiva Venere oriundis. Vol. 5. ſec. 6. p. 511.

malò occasionem praebeens, de cuius viribus, ad hoc efficiendum haudquaquam mihi fatis edoctus esse videor, (*i. e.*) frigus ad extremitates inferiores applicatum; hoc autem quoquomodo fiat, inter causas Podagram gignentes merito enumeratur. His quoque adjici possunt, animi affectus quidam vehementiores, qui deprimentes appellari solent. Atque idem effectus, auctore Hoffmanno, irae tribuendus est *.

CAUSA PROXIMA.

His dictis de causis Podagrae remotis, ad causam proximam memorandam progredimur. De hac, maximi nominis, auctores inter se valde dissentiunt. Res quidem summis

* Vid. Hoff. de Dolore Podag. vol. 1. p. 343.

mis in tenebris involuta esse videtur. Omnes medicorum de hac re sententiae in lucem adhuc editae, argumentis tam validis tamque non refellendis impugnantur, ut nobis facile ignosci potest, si eas silentio transeamus. De materiâ aliquâ morbosâ tanquam causa Podagrae proxima, loquuntur medici quidam illustrissimi. Qualis sit autem materiae hujus natura, inter eos minime constat. Hanc autem, Podagrae causam non esse, sed meram conjecturam, a Culleno tam clarè evincitur, ut nullâ aliâ confutatione opus sit. Podagrae causam proximam longe diversam substituit ipse, quam verbis auctoris tradam. Observationibus quibusdam, quas, (quia liber omnium in manibus est hic loci referre nolo), praefatis, scriptor ille laudatissimus ita progreditur:

“ In

“ In some persons there is a certain vi-
“ gorous and plethoric state of the system
“ which, at a certain period of life, is li-
“ able to a loss of tone in the extremities.
“ This is in some measure communicated
“ to the whole system, but appears more
“ especially in the functions of the sto-
“ mach. When this loss of tone occurs,
“ while the energy of the brain still retains
“ its vigour, the *vis medicatrix naturae* is
“ excited to restore the tone of the parts;
“ and accomplishes it by exciting an in-
“ flammatory affection in some part of the
“ extremities. When this has subsisted for
“ some days the tone of the extremities
“ and of the whole system is restored, and
“ the patient returns to his ordinary state
“ of health *.”

His

* Cullen's First Lines, vol. 2. p. 94.

His observationibus hujus scriptoris quoniam nihil a me addi potest, ad signa Podagrae, quae felicem aequae ac ea quae funestum portendunt eventum progredimur.

PROGNOSIS.

In Podagrâ quia morbus haud omnino tolli, sed tantum leniri potest neque valetudo perfectè sana recipi queat, infausta est prognosis. Quibusdam in exemplis mag-nopere quidem minui possunt dolores podagrici, in alijs nullum patiuntur auxilium. Exempla igitur infausta a felicioribus accurate distingui debent. Si igitur aegrotus haud sit provectâ aetate, et si intemperantiâ et luxu nec vitio parentum originem traxerit morbus; mutato statim vitae instituto,

tuto, corporisque exercitatione susceptâ, multum profici potest. Morbo artuum extremitates tenente periculum nullum adest. Si vero loco mutato, ad caput, ventriculum, partesve internas transvolet, infelicissimi ominis est. Si materia quoque cretacea a Podagrâ gignatur, infaustum est ducendum.

METHODUS MEDENDI.

In tradendâ Podagrae curatione, distinguere debent morbi species variae, remediaque cuique propria diligenter notanda. In hac re igitur tractandâ, a Podagrâ regulari initium capiam, et deinde ad reliquas species secundum Cullenii ordinem progrediâr: Primo igitur de iis remediis quae in paroxysmorum intervallis adhiberi debent;

D

deinde

deinde de iis, quae, constante paroxysmo, usui esse possint, quaerendum.

Duae sunt indicationes curativae. Prima ut in paroxysmorum intervallis, de eorum reditu praecaveatur, et si hoc fieri nequeat, ut vis eorum minuatur, reditusque minus frequentes reddantur.

In indicatione secundâ perficiendâ, ad hoc, animum intendat medicus: Paroxysmo praesente violentiam ejus minuere et durationem minus pertinacem reddere, sed eodem tempore ne aliquid damni inde capiat aeger, caveat.

In Podagrae curatione regimen curam nostram praecipuo jure sibi vindicat. Ratio enim justa exercitationis victusque, omnibus

nibus medicamentis, quae complectitur materia medica, plus multo profuerit; in hac sententiâ fuit Cadoganus igiturque ejus verbis utar :

“ The skilful in medicine and learned
“ in nature (dicit hic auctor) know well
“ that health is not to be established by
“ medicine; for its effects are but momentary,
“ and the frequent repetition of it
“ destructive to the strongest frames; that
“ if it is to be restored, it must be by gently
“ calling forth the powers of the body
“ to act for themselves, introducing a little
“ more and more activity, chosen diet,
“ and above all peace of mind, changing
“ entirely the course of life which first
“ brought on the disease; medicine co-operating
“ a little *.”

Regimen

* Cadogan on the Gout, p. 5.

Regimen vero in exercitatione corporis, et in victu regendo praecipue constat; et primo de exercitatione pauca dicamus verba.

Exercitatio.—In Podagrae intervallis constanter obnixequae exercendum est corpus. De beneficiis, ab exercitatione oriundis eleganter cecinit Poeta:

“ Behold the Labourer of the Glebe who toils

“ In dust, in rain, in cold and sultry skies :

“ Save but the grain from mildews and the flood,

“ Nought anxious he what sickly stars ascend ;

“ He knows no laws by Æsculapius given ;

“ He studies none ; yet him nor midnight fogs

“ Infest, nor those envenom'd shafts that fly

“ When rabid Sirius fires th' autumnal noon.

“ His habit pure with plain and temperate meals;

“ Robust with labour; and by custom steel'd

“ To

“ To every casualty of varied life;
“ Serene he bears the peevish eastern blast,
“ And uninfected breaths the mortal fouth;
“ Such the reward of rude and sober life,
“ Of labour such *.”

Ambulatio optimum genus exercitatio-
nis est.

Ambulare vero minime ad defatigatio-
nem usque debet aegrotus. Et quamquam
membrorum rigor debilitasque exercitationi
obstare videantur, perseverare oportet; usu
enim facilius fit. Juvenes, hominesque ro-
bustiores de paroxysmo imminente exerci-
tatione praecavere possunt: Si vero pa-
roxysmis saepe iteratis jam debilitetur ae-
grotus, sese inferente paroxysmo, omni cu-
râ

* Armstrong's Art of Preserving Health, B. 3. p. 62.

râ vitandae sunt ambulatio et fatigatio; vehementiorem enim morbi impetum reddunt. Gestatio quamquam haudquaquam aequè proficit, a debilioribus est adhibenda.

Viētus.—Cibus quoque aegri a medico notandus est. Si aeger sit juvenis, robustus, plethoricique corporis habitus, carne, liquoribusque fermentatis abstinendum. Lac, et herbae farinaceae, talibus aegrotis cibus saluberrimus, potusque optimus est aqua pura. Si vero provectiore aetate viribusque fractis sit atque indulgentiae assuetus, cibus tenuis et temperatus, supra laudatus Podagram atonicam forsitan inferret; victus igitur lautior praebendus. Caro levissima coctaque facillima ad prandium sumenda. Vinumque generosum, sicut Maderiense,
parce

parce praebendum. Vina enim tenuiora in ventriculo et canali alimentario acorem gignunt; vina etiam generosiora eundem effectum interdum producunt, tunc spiritus ardentes aquâ diluti, sumendi. Hisce de victu dictis, ad alia quaedam remedia a scriptoribus laudata progredimur.

Vaenesectio.—Haec a nonnullis extollitur, et in junioribus Podagrâ laborantibus sanguinem mittere usui esse potest. Hoc autem nec saepius iterandum, nec in aegris debilioribus omnino permittendum.

Cathartica.—Haec medicamenta vehementissime prohibet Sydenhamus. Si vero aegri alvus sit multum adstricta, ea quidem sed lenissima et mitissima sunt adhibenda.

Ab

Ab enematis etiam plurima nascuntur com-
moda.

Emetica.—Haec nausêâ ventriculum ur-
gente aliquo cum beneficio exhiberi pos-
sunt; ventriculum enim a fordibus accu-
mulatis liberant et exhalationem per cutem
promovent. Ad perspirationem promoven-
dam indusia lanea etiam multum conferunt,
et omnibus Podagricis maximo usui sunt.

Medicamenta amara a medicis olim mul-
tum celebrata fuerunt, inter haec maxime
laudatus Pulvis Portlandiensis; sed testan-
tibus auctoribus celeberrimis plurimis, fem-
per fere, in usu hujus medicamenti, diu
perseverans aeger morti succubuit. Hic lo-
ci non alienum fore puto verba Warneri
de

de hujus medicamenti nocivis effectibus citare. Sic dicit hic auctor :

“ A noble Lord with whom I have the
 “ honour to be well acquainted, and who,
 “ contrary to my advice, was prevailed
 “ with to make trial of it (the Portland
 “ Powder), after a course of three weeks
 “ only, found his head so violently affected
 “ that he was obliged to give up the pow-
 “ der, or else his eyes or his understanding
 “ would have been greatly injured, if not
 “ lost.”

His rite perpenſis, abſtinendum ab amar-
 ris cenſeo.

Affectus animi.—Auctores haud pauci,
 affectus animi violentiores in hoc morbo
 profligando multum profuiſſe, dicunt, et

E

multa

multa exempla ad hoc stabiliendum in lucem ab iis proferuntur, sed fines hujus opusculi obstant ne de iis plura dicam.

Nunc de remediis praesente paroxysmo adhibendis dicendum est; et primo, vitanda est omnis irritatio. Ex aegro quoque juveni et plethorico sanguis, sed parce, detrahi potest. Laudantur applicationes plurimae externae, tantis autem tamque validis objectionibus opportunae sunt, ut earum mentionem facere vix operis pretium est; sed notari debet, eas, ab extremitatibus ad partes vitales, nobilesque, metastases periculosissimas saepissime producere. Constante paroxysmo violento opium minime praebendum; decedentibus vero dolore et inflammatione, in hujus medicamenti usu aeger sibi parce indulgeat.

Manentibus

Manentibus artuum tumore et rigiditate post paroxysmi discessum, aeger partes affectas frequenter fricari diligenter curaret, nam hoc est maximi momenti remedium.

In Podagrâ atonicâ aequè ac regulari maxime prodest exercitatio corporis. Victus aegri plenus sit. Vinum generosum, nisi acorem creat praebendum. Vino vero acorem gignente, spiritibus ardentibus aquâ dilutis aeger utatur. Ut ventriculi tonus reddatur sumi potest cortex Peruvianus, sed breve tantum per tempus, nocent enim medicamenta amara longo tempore sumpta. Emetica lenia ad ventriculum abluendum, atque laxantia quo alvus solvatur exhibenda. Hoc in Podagrae statu, multum prodest calor externus.

Podagrâ

Podagrâ retrogradâ partes externas lin-
quente ventriculumque et intestina aggre-
diente, vina validissima sunt exhaurienda,
hisque ad morbum depellendum non suffi-
cientibus spiritus ardentés copiose prae-
bendi. Si pulmones laborant asthmaque
nascitur, hoc, opio aliisque medicamentis
antispasmodicis tollendum. Podagra re-
trograda caput interdum occupat, effectus-
que inde funestissimi gignuntur. Capiti,
in hisce casibus applicentur vesicatoria, et
aliquando etiam ad revulsionem producen-
dam extremitatibus vesicatoria, vel emplas-
tra stimulantia applicentur.

Si Podagra Aberrans sese ostendat iisdem
remediis, ac in aliarum partium inflamma-
tione utendum.

Hoc

Hoc opusculo jam ad finem perducto, plurima in eo minus perfecta procul dubio reperiantur, plurimaeque aliae quae dici debuerunt, ne fines datas excederem consulto praeterii, sed juveni sine experiëntiâ, dent veniam periti.

FINIS.